

HELL'S TOUR +

Otevírání cest

1995

Otevírání cest 95

24. – 26.3

Vítám všechny ty, kteří jsou stále ochotni číst tyto a následující řádky.

Začal se psát rok 1995. Přesně před rokem touhle dobou jsem opustil zbytky Hell's a Mikym a Štěpánkou. To už víte.

MÝM SPOLUJEZDCŮM

*Já Dig, z vlastní vůle šéf vydávám
tento výnos:*

*Ke dni 25. února 1995 dojde ke změně
názvu seskupení. Z původního HELL'S TOUR
+ na HELL'S TOUR pro.*

*Dále oznamuji, že ke dni 25. února vyhláším
nezávislost a ustanovuji prozatímní vládu
tělesa HELL'S TOUR pro v tomto složení:*

Šéf: Eva Hubálková

1. zástupce: Ctibor Kolář

*Vzhledem k vyhlášené autonomii je program,
způsob vedení i případná nová vnitřní
struktura zcela na současnou prozatímní vládě.
Odůvodnění: Současná sestava, dle zjištění,
již nepotřebuje absolutistické vedení, je
schopná samostatné existence a její činnost
se zvolna odchyľuje od původních záměrů
Hell's*

Pročež odcházím.

Mnoho šťastných kilometrů

Dig

Ze své vůle váš bývalý šéf

S bolestí v srdci oznamujeme,
že od nás odešel náš kamarád,
cykloturista, šéf, bankéř,
navigátor a zdravotník

pan

Miloslav Dig Mayer

*Po mnoha letech putování strastiplnými cestami
nás opustil na vlastní žádání, protože nemohl
dále snášet stav skupiny a proto, aby mohl založit
nový život skupiny, původního jména nesoucí.*

*S odešlým jsme se již rozloučili na srazu H.T.+
dne 21.1.1994.*

*Připojujeme se s přáním, aby mu byly převody
i nadále lehké.*

Za pozůstalé sirotky původního H.T. a H.T.+:

Jan Čerovský	Petr Boháček
Tomáš Hordějčuk	Magdalena Červenková
Alice Hajná	Petr Grohman
Henrieta Lokšíková	Radek Skácel
Markéta Pleschnerová	Zdeněk Polesný
Štěpánka Raková	Václav Dvořák
Monika Boháčková	Jiří Holý
Jan Jelen	Radek Horský
Oldřich Adánek	Kateřina Jandusová
Martina Hryzáková	Jan Jeřábek
Zdena Pavlíčková	Jana Kašparová
Monika Manevová	Hana Mikulenková
Jana Petrová	Martina Řihová
Filip Hruza	Lenka Marančáková
Dalibor Skácel	Jiří Nikel

Přímá reakce ...

Prohlášení nezávislosti

My spolujezdci, z Tvé vůle prozatímní vláda Hell's Tour, byli jsme na nás zcela neočekávaně vedeném "Hledání klíče" nuceni dojít k následujícím rozhodnutím:

Z historicko společenských důvodů obnovit již vžitý název seskupení

Hell's Tour

a pokračovat v činnosti tohoto volného sdružení v duchu původních idejí tohoto soukromého cykloturistického klubu.

Prozatímní vláda, ustavená našim bývalým šéfem, bude plnit své úkoly až do slavnostního vyhlášení nové struktury, ustavení vedení organizace i cílů H.T. odpovědně a dle nejlepšího vědomí.

Bývalí členové seskupení H.T.+94 dále jednotně rozhodli jmenovat:

1. čestného člena nového H.T., M. DIGA MAVERA,

takto bývalého ze své vůle našeho šéfa, s právem

účastnit se dle vlastního uvážení výprav i

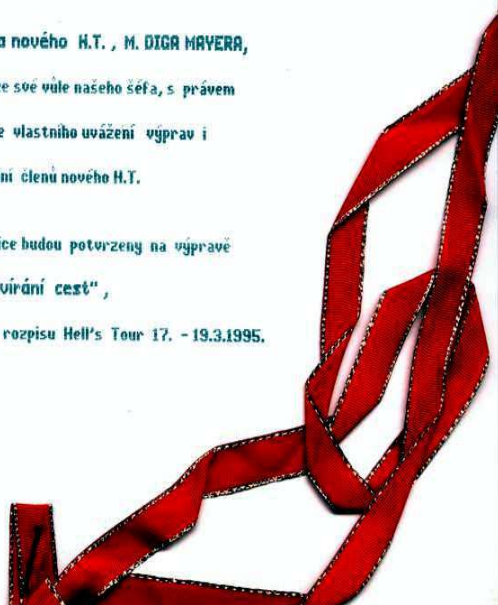
setkání členů nového H.T.

Struktura a nové dispozice budou potvrzeny na výpravě

"Otvírání cest",

kteřá se bude konat dle rozpisu Hell's Tour 17. - 19.3.1995.

Praha, 25.2.1995

Rok proběhl, ale bohužel musím říci, že úspěch se zase nedostavil. Po několika nezdarech a neúspěších opět odcházím.

Tak tady začíná jízdní sezóna 1995. Jak to tedy vypadá? Tak především členská základna jsou čtyři: Miky, Michal, Milda a Dig. Technicky jen tolik, že moje kolo dostalo novou palubu.

Nová paluba vzor 95.

A teď k výpravě. Vzhledem k členské základně je to poněkud veselejší, než loni, pořád nic moc. Pokusili jsme se o nábor, ale bez valného výsledku.

Je pátek 24.3. Sraz je v 16 hodin u stadionu Pražačka. Dnešní cíl : K.N.Č.L., vzdálenost 35 km. Před startem přicházejí odřeknutí. Je to stejné, jako každý rok. Noclehy jsou zařízeny pod střechou, trasa je rámcově připravena, počasí je nádherné, nic nebrání vyjet.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Praha	0	159	0	0

Jsmo dva. Já a Michal. Neradostná bilance. START! Odjíždíme směrem na Říčany. Po Černokostelecké přes Uhřetěves. Nějak divně se mi řídí. Rychlost 25, tlak v přední pneumatice je na nule. To je pěci v p...! Nechávám klesat rychlost, zajíždím ke kraji a zuřím! Naštěstí mám rezervní duši. Stačí tedy jen přezout a posvačit. Nějak jsme se oba vyrovnali se situací a opět vyjíždíme.

Míjíme Říčany zleva. Pořád svítí slunce a je teplo. Jede se báječně. Jenom mě mrzí, že jsme jen dva. Jedeme přes Pacov, Březinu, Babice, Doubek do Hradešína. Postupně se sešerilo a pak setmělo. Jedeme tmou. Tu a tam si bliknu světelným dělem, abych se přesvědčil, že je vše OK. Takhle jsem si bliknul, a hle, dva cyklisti. Mžourají do světla a nevěřej. Rychle zhasínám. Víím, že se musej cítit hrozně. Nechal jsem jen výstrahu. Projeli jsme kolem nich a za zatáčkou zastavili.

Michalovi jde špatně výstraha. Pokoušíme se ji seřídít. Činnost nám jde pěkně od ruky a za chvíli zase jedeme. Projeli jsme Masojedy a Doubravčice a míříme na K.N.Č.L.

Sem dojíždíme krátce po dvaadvacáté hodině. Dostalo se nám vřelého přijetí a zároveň i zklamání nad naším počtem.

Pak jsme se s Mikym odebrali do hospody, kde jsme probrali detaily cesty a spoustu jiných zajímavých věcí. Po půlnoci se vracíme s instrukcemi za hodinami doprava... To proto, že uprostřed vilek na nejpitomějším místě je sloup a na něm dvoustranné ohromné hodiny. Jejich zajímavostí je, že nejdu... Spolu s hladinkou, kterou jsme si vytvořili v hospodě, to vyvolává veselí... Dobrou noc.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)
K.N.Č.L.	61,0	198	39,5	19,6

Ráno 25.3. sobota

Je krásné ráno, ale fouká vítr. Kolem desáté se loučíme s osazenstvem letního sídla a jedeme nakoupit. Pak jsme se s Mikym dohodli, že se sejdem v 17 – 17.30 v Olešce v hospodě.

My odjíždíme na Kojetín. Jedeme stále bokem k větru, ale jede se skoro dobře. Myslím, že by bylo dobré se před větrem schovat někam do lesa. Situace mi nahrává. Červená turistická značka, a vede naším směrem. Zajeli jsme mezi stromy a skutečně

je vítr slabší a jede se lépe. Jenom to trochu klouže.

Přijíždíme do Kouřimi. Změna kurzu, jedeme na Kolín. Stále křižujeme, částečně i po větru. Dorazili jsme do Lošan. Ano, jsou to ty Lošany, kde mají rozestavěné letní sídlo Bauerovi. Zastavili jsme a hle, stavba je opuštěná. Napsali jsme jim tedy na lístek pozdrav a jedeme dál.

Přijíždíme do Kolína. Mám hlad. Je třeba se zastavit v hospodě. Je 14.00. Kolín je okresní město a tudíž se zde pro normální lidi asi nevaří. Postupně jsme zastavili u několika hospod a buď měli zavřeno, nebo nevařili, případně ceny jídel začínaly dvojkou a dále následovala řada číslic, jejichž hodnotu neumím přečíst. Nakonec po dlouhé době precijen vítězíme a zastavujeme v hospodě NA RYCHTĚ. Jde o penzion na předměstí. Zaparkovali jsme a už sedíme u stolu.

Objednali jsme si a začalo pršet. Šel jsem se podívat na kola. Jsou úplně mokrá. No nic. Najedli jsme se, popili, poseděli a pršet přestalo. Výborně. Vyjíždíme.

Jedeme proti větru a víme, že se to nezlepší. Máme před sebou 18 kilometrů proti větru. Je 16.10. Podle mého odhadu přijedeme s patnácti minutovým zpožděním.

Jede se špatně a pomalu. Projeli jsme Křečhoř, Chocenice, Břežany I., Pohoří a vjeli do Svojsic. Jede se hrozně. Máme však sraz a musíme jet. Projíždíme Kouřimí. Kus za ní je výjezd z polní cesty, po které jsme přijeli z červené značky. Ve vzduchu je cítit voda.

Rvu se s větrem, a vidím, jak se proti nám žene po silnici něco bílého. Najednou náraz a stojím. Byl to poryv větru, který před sebou hnal krupobití. Je to strašné. V největším přívalu vody se schováváme pod stříšku nějaké malé továrničky. Po chvíli však pokračujeme. Teď je to tu do kopce. HODNĚ! Postup je strašně pomalý a fouká vítr. Navíc je moko.

Jsme v Bulánce. Je 17.00, čas srazu. Od místních jsem vyzvěděl, že místo srazu je vzdálené 3 km. Jeli jsme tam 15 minut!!! Zajíždíme před jednu z hospod a hele kdo nám jde naproti. Zcela provlhlý Miky. Řekl nám, že v druhé hospodě vaří líp a je tam útulněji. Dobrá, přesunujeme se.

Jsme uvnitř. Hostinský jen zíral, ale byl to profík a tak začal nabízet. Čaj, grog, sekaná, párky, hovězí vývar, guláš... A pak to

začal nosit. Byli jsme zcela promočení a zmrzlí.

Po prvním grogu a sekané začínáme rozmrazat. Po druhém grogu a talíři guláše jsem zcela roztál. Musím však vydat rozhodnutí o pokračování v cestě. Oblékáme se a odjíždíme.

Je skoro tma a tepla taky moc není. Cíl přejezdu je v Ostředku. Projíždíme Nučice, Konojedy, Kostelní Střimelice a Ondřejov. Odtud se pak pohybujeme dlouhým sjezdem do Chocerad a ještě o něco delším dokopcem do Vestce a Vodsliv. A pak už to bylo jen kousek do Ostředka.

Triumfálně zastavujeme před vraty a nikde ani živáčka, nic se nepohnulo. Vcházíme do chalupy. Světlo v předsíni svítí, ale nikdo tu není. Po prohledání všech místností našel Michal vzkaz, že má jít někam za mámou. Odešel. Já s Mikym zatím připravujeme ležení.

Přišla Lucka – sestra Michala. Chvilí se navzájem oťukáváme a velice rychle zjišťujeme, že jsme na stejné frekvenci. Vrátil se Michal, nezbyvá, než jít do hospody. Jdeme. Cestou jsme potkali Michalovu maminku. Jak jinak. Rodiče se přeci vyskytují zásadně tam, kde je nejméně potřebujeme.

Dorazili jsme do lokálu, poseděli, probrali dnešní den, plány na zítřek, pozítřek, příští týden, příští měsíc, následující rok, budoucí desetiletí, století i tisíciletí. To všechno za srandiček a legráček, většinou na vrub Lucky. Když ona tak krásně nahrává a neumí se bránit... Pak jsme se poněkud zmoženi odebrali do chalupy a zalezli. Krásná noc...

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)
Ostředek	51,0	294	96,1	14,1

Ráno 26.3. neděle

Probouzí mě naprosto nepochopitelný sled písmen, který zněl tak nějak jako „sníh“. Jsem rád, že ten sen skončil. Zvedl jsem hlavu a vidím jak Miky zírání ven a dodává „... to je ale fajn.“ Aha, tak to nebyl sen a venku skutečně sněží. Ani trochu se mi nechce vstávat. Miky asi za hodinu začal prosazovat myšlenku, že musí odjet do K.N.Č.L. Snažili jsme se ho přesvědčit, že termín odjezdu ještě nenastal. Lucka dokonce použila nejsilnější kalibr. Vylezla

z podpeřiny a na sobě měla lehkou poloprůhlednou kořilku. Pod ní nic. Ani tím se Miky nenechal zviklat a po rozloučení se odjel.

Venku je vyloženě hnusně. Lucka si bohužel oblékla pod kořilku spodní prádlo a zase zalázá do pelechu. A plně sdílí můj názor, že dnes není na vstávání ten správný den. Ovšem zachází až do extrému. Nehodlá vstát ani na oběd. Nakonec přecijen nejlepšího čtyřnohého přítele člověka – postel – opustila a někam odešla.

My jsme se věnovali prohlídce a úpravám Michalova kola

Pohled na před Michalova kola.

a prohlídce letního sídla. Nebudu vás zatěžovat tím, co jsme technicky řešili. Výsledek byl, že odjíždíme v 18.15.

Trochu se vyčasil – nesněží. Ale fouká protivítr. Jedeme přes Kozmice, Soběhrdy, Čerčany, Lštění, Čtyřkoly, a Pyšely. Jede se mizerně. Ale vůbec to nepřekáží našim debatám. Vesměs se týkaly technických zařízení zhotovených Michalem a fungujících na chalupě. Ano, nápady to jsou dobré, ale je potřeba to celé dokončit, nějaké drobnost změnit a hlavně celé to umístit do nějaké škatule, či souboru krabic. Vypadá to příšerně a věřím tomu, že i spolehlivost by se zvýšila. Také si Michal neodpustil přímý dotaz na předešlou noc, mě a Lucku v jedné posteli. Zajímalo ho, zda bych nemohl být jeho potenciální švagr. No, co myslíte vy?...

Za Pyšelama jsme dospěli k názoru, že by to chtělo svačinku, když se tak pěkně stmívá a ochlazuje.

Fakt není teplo...

Ani po svačince se situace nelepší. Setmělo se, fouká vítr, je chladno, jede se příšerně. Dolní Lomnice, Velké Popovice, Štířín. Zdoláváme Želivecký kopec směrem vzhůru. Hlásí se únava. Čas 20.10.

Projíždíme Jesenicí. Pořád fouká vítr a je čím dál chladněji. Míjíme ceduli „PRAHA“. Po chvíli jsme profrčeli kolem Krčské nemocnice, pokračujeme na Kačerov, odtud do Nuslí, dále na Bohdalec. Během této části cesty jsme toho moc nenamluvili. Drželi jsme přejezdovou formaci, protože jezdilo dost aut.

Je 22.00. Vršovice, Žižkov. Zastavujeme na stadionu, ukládáme kola, a loučíme se. Jelo se příšerně a přšlo báječně. Snad to bude příště naopak...

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)
Praha	53,0	357	62,9	18,7

Účast: Michal, Dig a částečně Miky.
Celková kilometráž: 198 km.

© Hell's Tour^{plus} 1995
Dig Msh
Neprodejné
e-mail: dig@hellstour.cz